

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΣ Η'

23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 34

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Πρωτ. αρ. 248

Προς τὸν Σ. Μητροπολίτην...

ὡς πρόεδρον τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου

ἵνα καταστή δυνατὴ ἡ ὁμοίμορφος, ταχεῖα καὶ ἀποδοτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 4684, θεωροῦν ἐπ'ἀνάγκης νὰ παράσχωμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰς ἀσαφῆσεις ἐπὶ τῶν κυριωτέρων διατάξεων τοῦ νόμου, αἵτινες καὶ καθωδήγησαν ἡμᾶς ἐν τῇ διατυπώσει τῶν παρεχομένων ὑμῖν ὁδηγιῶν.

Α'.

Ὅργανα τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἄλληλα.

Ὡς γνωστὸν ὁ ἰδρυθεὶς ὀργανισμὸς διοικήσεως ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, οὐτις ἡ ἀρμοδιότης, ἡ ἀρμοδιότης καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καθορίζονται εἰς τὰ ἄρθρα 3,4,5 καὶ 16 τοῦ νόμου 4684. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο, εκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, προέδρου αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐντεταλμένου συμβούλου αὐτοῦ Στ. Γρηγορίου ἔχει ὡς ὄργανα ἐκτελέσεως, ἐνεργούντα βάσει τῶν ὁδηγιῶν αὐτοῦ:

α) Τὰ Τοπικὰ Συμβούλια, ὧν ἡ σύστασις, ἡ ἀρμοδιότης καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καθορίζονται ἐν τῶν ἀρθροῖς 6, 16 καὶ 17 τοῦ νόμου καί,

β) Τὰ Ἑγουμενοσυμβούλια, ὧν αἱ ὑποχρεώσεις καθορίζονται εἰς διαφόρους διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἐιδικότερον εἰς τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 18 (παρ. 2 καὶ 3) καὶ 25.

Πρὸς ἐντελεστέραν ἑνότητα τῶν σχέσεων ὡς ἄνω ὄργανον πρὸς ἄλληλα καθορίζομεν τὰ κάτωθι:

1.—Τὰ Τοπικὰ Συμβούλια προεδρευόμενα ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ ἱεράρχου ἀποτελοῦσι τὴν ἀμέσως προϊστάμενην ἀρχὴν τῶν Ἑγουμενοσυμβουλίων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δυνάμεϊ τοῦ νόμου 4684 ἐπιτηθειῶν εἰς τὰς ἱ. Μονὰς ὑποχρεώσεων.

Συνεπῶς τὰ Ἑγουμενοσυμβούλια διὰ πάσαν ἐνέργειαν αὐτῶν δυναμένην νὰ ἐμπέση εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4684 δέον κατ' ἀρχὴν ν' ἀναφέρωνται διὰ τὸν τοπικὸν ἱεράρχου ὡς προέδρου τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου εἰς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια, εἰδικότερον δὲ

Πρῶτον: Εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν διαχειριστικῆς

παραχομένου θέλουσι προβαίνει ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων.

Δεύτερον: Θὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον διὰ τῶν τοπικῶν συμβουλίων. Ἄνευ μετὰ προηγουμένου ἐλέγχου τῶν ἀναφορῶν τούτων θέλουσι ἀποσιτέλλει ταύτας εἰς ἡμᾶς μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν γνώμης των, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ θέματος ὑπερβαίνοντος τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

Τρίτον: Θὰ λαμβάνουσι τὰς διαταγὰς τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου διὰ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων, ἐκτός εἰς ἐξαιρετικῶς ἐπικρατοῦσας περιπτώσεις κατ' ἃς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον θέλει ὑποχρεωθῆν νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰ Ἑγουμενοσυμβούλια, ὁποῦτε καὶ θὰ ἀναφερῶσι ταῦτα περὶ τούτου εἰς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον.

II.—Τὰ Τοπικὰ Συμβούλια εἰσὶ ὄργανα τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐνεργοῦσι συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ.

Β'

Καθορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας.

α) Ἐπειδὴ τῇ ὑπογραφῇ τῆς μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συμβάσεως ἐν μέγιστον τιμῆμα τῆς διαχειρίσεως ταύτης θέλει περιέλθῃ εἰς τὴν ἐν λόγῳ Τράπεζαν, θέλομεν δὲ ἐν καιρῷ καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐκδώσει νεωτέρας ὁδηγίας καθοριζούσας λεπτομερῶς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Τραπεζῆς ἐν προκειμένῳ.

β) Ἄμμεσον διαχειριστικὸν ὄργανον ἀπάσης τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας τῆς τε διατηρητέας καὶ τῆς ἐκποιητέας ἐξακολουθοῦσι νὰ παραμένωσι τὰ Ἑγουμενοσυμβούλια κατὰ τὴν μειαβητικὴν τούτων περιόδον, δηλαδὴ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατυπώσεως τοῦ ἀρθροῦ 8 καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀφεθησομένης εἰς τὰς Μονὰς περιουσίας ὁποῦτε καὶ παλιν δὲν θὰ παύσῃ ἡ ἐπιπάσης τῆς περιουσίας ἐποπτεία καὶ γνωμοδοτήσις τῶν Ἑγουμενοσυμβουλίων. Ἡ διαχειρίσις δὲ αὐτῆς θὰ γίνεται κατόπιν διαταγῶν τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων, ἐνεργούντων συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου. Δικαίωμα ἀμέσου πρωτοβουλίας τὰ Ἑγουμενοσυμβούλια θὰ ἔχωσι μόνον ὁσάκις θὰ ἐπικρατῆται ἀμέσως βλάβη ἢ ζημία εἰς τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν ἐξ ἀναβολῆς ἀναμφισβητήτως ἐνδεικνυομένης διαχειριστικῆς ἐνεργείας. Κατὰ ταῦτα τὰ Ἑγουμενοσυμβούλια δὲν θὰ προβαίνωσι εἰς οὐδεμίαν διαχειριστικὴν πράξιν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τῶν Τοπικῶν ἢ

του Κεντρικού Συμβουλίου. Υπέχουσι δὲ ὡς καὶ πρότερον ὑπεῖχον ἐν τῇ διαχειρίσει ταύτῃ ἐκτός τῶν εὐθυνῶν διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διδομένων αὐτοῖς ἐπιτολῶν καὶ τὰς εὐθύναις τοῦ Δημοσίου ὑπολόγου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου ΓΥΙΔ ὅπερ ἄρθρον διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου 4684.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἀντιλήψεις παρέχομεν τὰς κατωτέρω ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεως ὑπὸ τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων τῶν Μοναστηριακῶν περιουσιῶν.

I

Ταμειακὴ Διαχείρισις

Ἡ Ταμειακὴ διαχείρισις θὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς συμφώνως πρὸς τὴν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ὄργανισμοῦ ὑπογραφείσαν σύμβασιν ἣς τὸ κείμενον περιλαμβάνεται ἐν τῷ νόμῳ 4684 καὶ βάσει τῶν ἐκδοθησομένων πρὸς τὴν Τραπεζάν ταύτην ὁδηγίων μας αἱ ἕναις θέλουσιν ἀνακοινωθῆ ὑμῖν ἐν καιρῷ.

II

Διαχειρίσις ἐκκρεμοῦσῶν δικῶν.

Θέλομεν ἐκδώσει προσεχῶς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς συμβάσεως καὶ ἐν συνεννοήσει πρὸς αὐτήν. Ἐξαιρετικῶς ἐξουσιοδοτοῦμεν ὑμᾶς προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς λήψεως τῶν ὡς ἄνω ὁδηγίων ὅπως δύναμει τῆς παρουσίας ἐξουσιοδοτήσητε τοὺς δικηγόρους τῆς Τραπεζῆς ταύτης ἀναθῆτοντες εἰς αὐτοὺς περιορισμένην πληρεξουσιοδότητα ἀσκήσεως ἐνδίκων μεσῶν εἰς ὅσας περιπτώσεις αἱ πρὸς τοῦτο νόμιμοι προθέσμαι ἐκπλήρουσι θὰ ἐπὶ ἤρχετο δὲ κατὰ τὴν ὑμετέραν κρίσιν ζημία εἰς τὰς περιουσίας τῶν Μονῶν εἰς περιπτώσιν μη ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων. Ἐφιστάμεν ἐπισης τὴν ὑμετέραν προσοχὴν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἀρθροῦ 16 καὶ τῆς αἱ ἱεραὶ μὲν ἐξομοιοῦνται πρὸς τὸ Δημοσίον ὡς πρὸς τὴν προστασίαν τῶν κτημάτων αὐτῶν καὶ συνεπῶς μὴ ἐπιτρέψαμεν τῆς ἀσκήσεως προσωρινῶν μετρῶν κατὰ τὸν Δημοσίον δὲν δύνανται γὰρ ἀσκηθῶσι ταῦτα καὶ κατὰ τῶν Ἱ. Μονῶν.

Παρακαλοῦμεν συνεπῶς, ὅπως εἰς βραχέϊ εἰς παρουσίας περιπτώσεις, ἐπικαλούμενοι τὴν ὡς ἄνω διαταξί, ἢ, το περιεχόμενον ἀνεκοινώσαμεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, παρακαλοῦντες τοῦτο ὅπως συστήσῃ εἰς τοὺς κ. κ. ἐπιτηροῦσας, ἵνα ἀλέγχοι τῆς ἐκδικάσεως προσωρινῶν μετρῶν εἰς παρουσίας περιπτώσεις.

III

Ἐτεροι Διαχειριστικαὶ ἐνέργεια.

Ἐξῆς: Οὐδεμίαν γὰρ μὲθοσιν ἢ ἐποίησιν διὰ δημοπρασίας κλητῶν ὑπερβινοῦσαν τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1 καὶ 2 τοῦ 16 ἄρθρου καὶ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1, 2 καὶ 3 τοῦ 17.ο ἄρθρου ὀριζόμενα ποσά, ἐπιτρέπομεν ἄνω προηγουμένης ἐγκρίσεως ἡμῶν, διδομένης μετὰ προηγουμένην ὑμετέραν γνωμοδότησιν. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐξουσιοδοτοῦμεν ὑμᾶς ὅπως ἀποφασίζετε περὶ τῆς ἐκποιήσεως διὰ δημοπρασίας γεω-

γικῶν προϊόντων ὁσῶς ἐκ τῆς ἀναβολῆς ταύτων ἐπέλθει βλάβη ἢ ζημία εἰς αὐτά. Ἐπὶ δὲ εἰς τὴν ὑμετέραν κρίσιν προσωρινῶς καὶ μεθόσως ἡμετέρον ἐν προκείμενῳ ὁδηγίων, ὀριζήτε ἐκαστοτε τὸν λυσιτελέστερον τρόπον τοῦ ἐπιχειρηστέρου ὅρου τῆς διενεργείας δημοπρασιῶν τούτων. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεως ἀπαραιτήτως δέον γ' ἀνακοινώτε ἡμῖν ἀμέσως ὑμῶν πρὸς ἐκποιήσεως ἢ μισθώσεως μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν.

Ἐξῆς: Τὸ ἀντίστοιχον τῶν μέχρι τοῦδε ἐθνητῶν ἢ ἀκαλλοτριωθέντων κτημάτων τὸ μὴ βληθὲν εἰσεῖ εἰς τὰς δικαιοῦχους μονὰς περιπτώσιν μετὰ τὸ ἄρθρον 7 ἄδ. β' εἰς τὸν Ο. Δ. Ε. Π. συνεπῶς παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπιμεληθῆτε περὶ ἀποστολῆς ἡμῖν δι' ἐπιτολῆς, ἐκδομένης τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπ' ὄνομα Ο. Δ. Ε. Π. τῶν τυχόν ὑπαρχόντων τοιοῦτων ὑποθέσεων.

Ἐξῆς: Δυνάμει τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τῆς νομῆς ΓΥΙΔ «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μείου» πόροι περιέρχονται εἰς τὸν Ο. Δ. Ε. Π. τούτων οἱ σκουδαίοντες εἶναι τὸ δέκατον καὶ ἑξομοιοῦντα ἔσοδα τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τῶν κλητῶν. Συνεπῶς παρακαλοῦμεν, ὅπως καλῶς ἐνεργήσῃτε τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια, ἵνα συμμορφώσῃτε πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ νόμου, ἐπιμεληθῆτε τῆς ταχείας ἀποστολῆς εἰς ἡμᾶς τῶν τοιοῦτων ἀποσπομάτων, τῆς ἀποστολῆς ταύτης γενομένης καὶ τὸν τρόπον ὀρίσθη ἤδη ἐν τῇ προηγουμένη παραγραφῇ.

Γ'

Διαχειρίσις τῶν προσόδων τῶν ἐξωκκλησιῶν καὶ παρεκκλησιῶν.

Συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 ἑδαφ. γ' τῶν Ο. Δ. Ε. Π. περιέρχεται ἡ οἰκονομία καὶ διαχείρισις τῶν προσόδων τῶν ἐξωκκλησιῶν καὶ παρεκκλησιῶν τῶν ἔχοντων εἰσόδημα ἐτησίον τῶν 25 000 δραχμῶν ὑπερβυνομένων εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1929. Παρακαλοῦμεν συνεπῶς, ὅπως ἐξικριβώσητε α) ἵνα ἐξωκκλησιαὶ καὶ παρεκκλησιαὶ τῆς ὑμετέρας περιφέρειας ἀνήκοντα κυριότητα εἰς τὸν Ο. Δ. Ε. Π. ὡς ἔχοντα εἰσοδήματα ἀνώτερον τῶν 25.000 δραχμῶν κατὰ ποῖον τρόπον διενεργεῖται ἡ διαχείρισις τῆς οἰκονομίας αὐτῶν καὶ ἕναις κατὰ τὴν ὑμετέραν κρίσιν γὰρ ἐπιτρέψωσιν εἰς αὐτὴν μεταρρυθμίσεις ὑπάρχουσι περιορισμοὶ τῆς διαχειρίσεως ταύτης πού ταῦτα εἶναι κατασκευασμένα, β) παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπιμεληθῆτε τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸν Ο. Δ. Ε. Π. τῶν ἡμῶν τῶν περιορισμῶν τούτων δι' ἐπιτολῆς ὡς ἀνωτέρω καθυρίζεται.

Αἱ παρεχόμεναι οἱ τῆς παρουσίας ὁδηγίαι φέρουσι γενικὸν χαρακτήρα, παρακαλοῦμεν οὖν ὅπως ἀνακοινώσητε ταύτας εἰς τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια τῆς περιφέρειας σας κατεβάσητε δὲ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀμέσως ὀδηθῶσι ταῦτα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν καὶ τὰς δυσχερείαις αἱ ἐνδοχομένως ἤθελον πρὸς τὸν

συναντήσει. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως ἀνακρινώ-
σῃτε ἡμῖν, καὶ τὰς ἡμετέρας ἀπόψεις ἐπὶ τῶν ἐν τῇ
ἀκούσῃ διαλαμβανομένων εἰς τρόπον ὅτι ἔχοντες
καὶ τὰς ὑπ' ὄψει προβῶμεν εἰς τὰς ἀναγκαίας τροπο-
ποιήσεις τῶν ὁδηγῶν τούτων. ἵνα ἐπιτυχθῇ εὐχερέ-
στερον ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὅπου ἰδιαίτερα τοπικαὶ συν-
θήκαι ἤθελον ἐπιβάλλει τοῦτο. Παρακαλοῦμεν τελι-
κῶς, ὅπως καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια πρὸς
ἐφαρμογὴν γενικῶς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4684,
ὅστις ἐπέθε βραχυτάτην ἀποστολὴν εἰς τὰ Τοπικὰ Συμ-
βούλια. Ἐπιτυχθῇ δὲ πᾶσα ἡ ἀναγκαία ἐκ μέσους
ἡμῶν προτοβουλία, ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἡμετέρας
ἀποδοτικότητος, ἵνα ἐπιτευχθῶσιν οἱ σκοποὶ τοῦ νόμου.
Ἐν τῇ καλῇ ἐκτελέσει τοῦ ὁποῖου ἐξαργυρῶνται
ἔθνη συμπεφέροντα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1930

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Ὁ Ἐντεταλιμένος Σύμβουλος
Σ. Γρηγορίου

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΙΛΙΑΣΤΩΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐβραϊζούσης
αἰρέσεως ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ τῆς νομιμότητος τῶν
ἀράξεων αὐτῆς ἔλυσε ἡ ἐσχάτως ἐκδοθεῖσα ἀπό-
φασις τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπ' ἀριθ. 213 τῆς 12
Μαρτίου 1930.

Τὰ γεγονότα ἐξελιχθησαν ὡς ἐξῆς ἐν γενικαῖς
γραμμαῖς.

Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πλημμελειοδι-
κῶν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 732)1928 βουλευμάτος αὐτοῦ
ἐπικυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27)1929 ὁμοίου
τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Αἰγαίῳ Ἐφετῶν, παρέπεμ-
ψεν ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου Μυτιλήνης τὸν
Ἐμμ. Πασαβάντην, γνωστὸν χιλιαστὴν, ἵνα δικασθῇ
ἐπὶ φθορᾷ καὶ προσηλυτισμῷ. Κατὰ τοῦ βουλευμά-
τος ὁμοῦ τῶν Ἐφετῶν Αἰγαίου ὁ κατηγορούμενος
ἐξήσκησεν ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου
ὅστις ἐξέδωκε τὴν εἰρημένην ὑπ' ἀρ. 21348 ἀπόφα-
σιν αὐτοῦ.

Τὸ σκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀποτελεῖ
δαινὸν μαστίγιωμα κατὰ τῶν προσηλυτιστικῶν μεθό-
δων τῶν χιλιαστῶν καὶ λύει ὀριστικῶς τὸ ζήτημα
τῆς ποινικῆς εὐθύνης αὐτῶν, περὶ ἧς δικαστήριά τινα
εὐθέθησαν ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἐπικυροῖ δὲ κατὰ πάντα τὸ
βούλευμα τῶν ἐφετῶν Αἰγαίου, ὅπερ ἐστηρῆθη κυ-
ρίως ἐπὶ τῆς ἐμπεριστατωμένης καὶ λεπτομεροῦς ὑπ'
ἀριθ. 21)1929 ἐγγράφου προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως
τῶν ἐφετῶν Αἰγαίου κ. Φιλ. Τσακραλῆ.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκoino-

ποίησεν ὁ εἰρημένος εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν εἰς
τοὺς εἰσαγγελεῖς τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετείου Αἰ-
γαίου διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 1683 ἐ. ἔ. ἐγκυκλίου αὐτοῦ,
ἀναλύων καὶ τοχορόνως τὸ ἔργον τῶν χιλιαστῶν καὶ
συνιστῶν ὅπως οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχωσι ταύτην ὑπ' ὄψιν
καὶ ἐφαρμόζωσι κατὰ τῶν χιλιαστῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν
δίωξιν τῶν παρᾶβάσεων αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ποι-
νικοῦ Νόμου, καὶ τὴν ἀπόρριψιν πάσης αἰτήσεως
αὐτῶν πρὸς ἀναγνώρισιν Σπυριταίου.

Ὡσαύτως ὑπέβαλεν ἀντίγραφα α) τοῦ ὑπ' ἀριθ.
118)1928 βουλευμάτος τῶν Ἐφετῶν Αἰγαίου, β)
τοῦ ὑπ' ἀρ. 27)1929 ὁμοίου τῶν αὐτῶν Ἐφετῶν, γ)
τῆς ὑπ' ἀρ. 213)1929 ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου,
καὶ δ) τῆς ὑπ' ἀρ. 1683 ἐ. ἔ. ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τοὺς
εἰσαγγελεῖς τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετείου Αἰγαίου,
πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης, Ἐσωτερικῶν, Παι-
δείας καὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἐν τῷ ἐγγράφῳ δὲ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀντιγράφων
τούτων ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι «ἡ
μὲν Ἐκκλησία δεόν νὰ αἰτήσῃται παρὰ τῆς Πολιτι-
κῆς Ἀρχῆς, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Καταστατι-
κοῦ της χάριτος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικαστικῶν
τούτων ἀποφάσεων, νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν
εἰς τὴν Ἑλλάδα πάντων τῶν χιλιαστικῶν βιβλίων, ἡ
δὲ Πολιτεία νὰ ἀποδεχθῇ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν αἴτησιν
ταύτην τῆς Ἐκκλησίας» καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτο θεωρεῖ
«τὸ μόνον συντελεστικὸν μέσον τῆς κεκαλυμμένης
ταύτης Ἰουδαϊκῆς αἰρέσεως».

Κατόπιν τῶν δικαστικῶν τούτων ἀποφάσεων καὶ
τῶν ἐπισήμων τούτων ἐγγράφων ἡ δίωξις τῶν χιλια-
στῶν λαμβάνει τὴν νόμιμον καὶ πρόπουσαν ὁδόν,
ἐξαργυρᾶται δὲ ἡ ἐπιτυχία τῆς καταπολεμήσεως τῆς αἰ-
ρέσεως ταύτης ἐκ τῆς προθυμίας καὶ τοῦ ζήλου τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Σύμμαχος.

Ἐν τῇ περὶ τῆς οἰκογενείας ἀντιλήψει των οἱ
μπολοσεβίκοι εὐρον σύμμαχον ἐν τῷ πρεσβυτεριανῷ
προτεσταντισμῷ. Διότι πῶς ἄλλως νὰ χαρακτηρισθῇ
ἡ ἀπέναντι τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου στάσις τοῦ τε-
λευταίου; Ἐν ὑπομνήματι «περὶ τῶν σχέσεων τῶν
δύο φύλων», ὑποβληθέντι ὑπὸ τῆς πρεσβυτεριανῆς
Ἐκκλησίας τῆς ἐν Κυγκινάττῃ τῶν Ἠνωμένων Πο-
λιτειῶν εἰς τὴν Γενικὴν αὐτῆς Συνέλευσιν, αἱ μέθοδοι
τοῦ Νεομαλθουσσιανισμοῦ αἱ χρησιμοποιούμεναι τῇ
συμβουλῇ τῶν λατρῶν γίνονται ἀποδεκταί, ἐν εἴδει
δὲ διακοσμητικοῦ ἀναφέρεται ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο,

ὅτι «ἓνα παιδάκι πότε—πότε εἰς τὴν οἰκογένειαν ἀποτελεῖ μίαν θανασιαν διασκέδαση δι' ἑσους ὑποφέρουν ἀπὸ ἓνα μονότονον ἔγγαμον βίον»! Καθ' οἷον δὴλα δὴ τρόπον θὰ ἐγίνετο λόγος περὶ μιᾶς «γατίτσα» ἢ περὶ μιᾶς «κούκλας»! Τὸ πρᾶγμα δηλοῖ ὅτι οἱ ἐν λόγῳ πρεσβυτεριανοὶ ἱερεῖς οὐ μόνον ἔχασαν πᾶσαν μυστηριακὴν ἰδέαν περὶ τοῦ γάμου, ἀλλὰ καὶ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἐννοοῦσιν ὅτι ὁ χριστιανικὸς πολιτισμὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀγιότητος τοῦ γάμου. «Αἱ παράνομοι συμβιώσεις καὶ οἱ λεγόμενοι δοκιμαστικοὶ γάμοι—λέγουσιν ἐν τῷ ὑπομνήματί των—εἶνε πλήρεις κινδύνων». Τοῦτο μόνον. Δὲν λέγουσιν ὅτι πᾶν ἄτομον εἰς τοιαύτας ἐνώσεις ἐρχόμενον διαπράττει θανάσιμον ἀμάρτημα. Ἄλλ' ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ μὲ τοιαύτας μωρολογίας δὲν εἶνε βεβαίως δυνατόν νὰ διακρατηθῇ ἡ ἀγιότης τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας.

Γυνὴ—κυβερνήτης.

Ἐν τῇ ἐν Δρέσδῃ ὀργανοθεΐσῃ ἐκθέσει τῆς ὑγιεινῆς ὑπάρχει ἠντρεπισμένον καὶ περίπτερον τῶν ρωσικῶν Δημοκρατιῶν, κατηρτισμένον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τοῦ Δένιου ὅτι «κάθε μαγειρίσσα πρέπει νὰ μάθῃ νὰ κυβερνᾷ ἓνα κράτος». Διὰ νὰ ἐκφράξῃ ὁμως τὶ τὸ λογικὸν καὶ πραγματικὸν αὐτῇ ἡ μεγαλορρημοσύνη θὰ ἔπρεπε νὰ βασιζέται ἐπὶ τῆς στοιχειώδους προϋποθέσεως ὅτι ἡ γυνὴ ἔμαθε πρότερον νὰ κυβερνᾷ τὸν ἴδιον οἶκόν της. Ἄλλ' εἶνε ἤδη γνωστὸν ὅτι ὁ μπολσεβισμὸς ἔσπευσε νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν οἶκον ἀπὸ τὴν οἰκοκυράν, τὴν σύζυγον ἀπὸ τὸν ἄνδρα της καὶ τὰ τέκνα ἀπὸ τὴν μητέρα. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὸ ἄλμα τῆς μαγειρίσσης ἀνυπάρκτου μαγειρείου ἐπὶ τὸ πηδάλιον ἐνὸς κράτους θὰ ἦτο ἐξ ἴσου κινδυνώδες—καὶ γελοῖον—πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς κώπης ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἡ προσθήκη δὲ τοῦ κωμικοῦ εἰς τὸ ἀποτρόπαιον τῆς μπολσεβικῆς παραφροσύνης αἶρει πᾶσαν σοβαρότητα καὶ ἀπὸ ἐκείνων ἐκ τῶν ἀποπειρῶν τοῦ σοβιετισμοῦ, αἱ ὅποια ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν παρουσιάζονται ὡς ὅλως ἀνάξιαι προσοχῆς.

Ὁ Εὐρωπαῖος.

Τί ἐστὶν εὐρωπαῖος; Ἄνθρωπος ὑπερήφανος διὰ τὸν πολιτισμὸν του, ὑπερήφανος διὰ τὴν φυλὴν του, πιστεύων εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν του ἀνθρωπίνου ἀτόμου, πιστεύων εἰς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ποιοῦ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, τῆς πειθαρχίας ἐπὶ τῆς ἀναρχίας, τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῆς ὑποδουλώσεως, ἐναρμονίζων τὰς παροδόσεις καὶ τοὺς πόθους τῆς ἰδίας του πατρίδος μὲ τὰς παραδόσεις καὶ τοὺς πόθους τῶν γειτόνων πατρίδων—εἶπε γάλλος συγγραφεύς. Περιέργον. Διότι μέχρι ταῦδε παραδόξως ἐνομιζέτο ὅτι εὐρωπαῖός ἐστιν ἄνθρωπος ὑλιστικῶς ἐγωϊστής, ἐκμεταλλεζόμενος τοὺς δυνάστας τῶν ἀσθενῶν χάριν τῶν συμφερόντων του,

ἐξοπλίζων τοὺς βαοβάρους κατὰ τῶν πεπολιτισμένων ἀφῆνων ἐν ὑψίστῃ ἀναληθείᾳ νὰ πνίγωνται εἰς τὴν θάλασσαν ἀπηλπισμένοι χριστιανοὶ διωκόμενοι ὑπὸ τῆς μουσουλμανικῆς λύσεως, ἀδικος πρὸς τοὺς ἀδυνάτους, Ἰταμὸς καὶ ὑπερόπτης ἐν τῇ συναισθησὶ τῆς ὑλικῆς του ὑπεροχῆς, ὀπαδὸς τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου, ἀναιδέστατος σαρκαστῆς τῆς ἀξίας τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ ἐκαμψεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ Παναγ. Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μελέτιος.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ξάνθης ἐπανέκαμψεν ἐκ Μεθάνων μετὰ τὴν ἐπὶ εικοσαήμερον περίπου χορῆσιν λουτρῶν. Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀνεχώρησεν εἰς Λουτράκιον οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μαρωνείας καὶ Τρίκκης, ὁ δὲ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως μετέβη εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ χάρι τῶν ἑορτῶν τῆς Ἐκατονταετηρίδος. Τῆς ἐν Τήρῳ πανηγύρεως τῆς 15 λήγοντος προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Παροναξίας.

—Ὁ λατίνος ἀρχιεπίσκοπος κ. Φιλίππουσης μετέβη παρακληθεὶς προχθές εἰς τὸ πολιτικὸν γραφεῖον καὶ ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ κ. ἀντιπροέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Μεγαλακόπουλος ἐπέστησε τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῆς προσηλυτιστικῆς στάσεως τῶν οὐνιτῶν τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισεν ὡς σκανδαλώδη καὶ παράνομον. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ κ. Φιλίππουση ὅτι ἡ Λατινικὴ Ἐπισκοπὴ εἶνε ξένη μὲ τὸν οὐνιτισμὸν, ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐτόνισεν ὅτι καίτοι γνωρίζει τοῦτο, ἐθεώρησεν ὅν ταῦται καθήκον του ὅπως ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται ἡ οὐνία. Ἡ στάσις τῶν οὐνιτῶν, προσέθεσεν ὁ κ. Μεγαλακόπουλος, εἶνε ἀξιοκατάκριτος, ἰδιαιτάτα εἰς τὸ ἐπεισόδιον τῆς Λυδίας, ὅπου ἐπρόκειτο περὶ οἰκογενειακῆς ἔριδος καὶ εἰς τὸ ὅπολον ἡ ἀβρότης καὶ τὸ καθήκον καὶ ὁ νόμος ἐπέβαλλον τὴν μὴ ἐπέμβασίν των. Οἱ οὐνίται ἐπενήβησαν, ἀποστείλαντες ἐκεῖ, πρὸς παρόξυνσιν τῆς ἔριδος, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Καλαβατῆ—τοῦ γνωστοῦ ἀρχηγοῦ τῶν οὐνιτῶν. Ἰσοῦν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ἐπέμβασις αὐτῆ τῶν οὐνιτῶν ἀπεδοκιμάσθη. Αἱ συνέπειαι τῆς στάσεως τῶν ταύτης εἶνε λίαν ἐνδεχόμενον νὰ εἶνε αὐστηραὶ διότι θὰ ἐπέμβῃ ἡ δικαιοσύνη, οἱ δὲ οὐνίται οὐδένα θὰ εὐρουν ἐν Ἑλλάδι ὑπερασπιστὴν τῆς τοιαύτης προσηλυτιστικῆς διαγωγῆς των. Ἡ Ρώμη, εἶπεν ὁ

ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, πρέπει νὰ γνωρίζη τὰς ἀπόψεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, διὰ νὰ μὴ προκύψουν ἀκαίρως βραδύτερον ἀδικαιολόγητα παρὰ τὴν ἀπόφασιν. Ἡ Ἑλλάς, κατέληξεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἐπέδειξεν ὅτι ἔχει ἀνεξιθρησκείαν ὅσην αἱ μᾶλλον προηγημένοι εἰς πολιτισμὸν χῶραι. Δὲν ἐννοεῖ ὅμως ἡλευθερία αὕτη τῆς συνειδήσεως νὰ χορηγηθῆσιν ὡς ἄνδρα, ὑπὸ τὸ ὅποιον νὰ διαπραττῶνται ἀσχημοσύναι, ὡς ἡ τῆς ἀνάσας, καὶ προσηλυτισμοί, ἐπαρρησιμασθέντα κρούσματα τῶν ὑποῶν ἐσημειώθησαν ἐσχάτως.

—Ἐξ ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Κερκύρας πανοσιολ. ἀρχιμ. Παρθενίου Πολάκη μαρτυροῦμεν, ὅτι κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1929—1930 ἐνεγράφησαν ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ μαθηταὶ ἐν ὄλῳ 175, προερχόμενοι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξ Ἀλβανίας. Ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς ἦτο μὲν ἐπιμαλῆ καὶ τὸ διδακτικὸν αὐτῆς προσωπικὸν πλήρες, ἀλλ' αἱ φῆμαι περὶ διαλύσεως τῶν Σχολῶν καὶ ἡ ὑπουργικὴ ἐγκύκλιος ἡ παρὰ τὸν νόμον ὑποβιβάζουσα τοὺς μαθητὰς κατὰ μίαν τάξιν, δὲν εἶνε δυνατόν ἢ νὰ ἔχουν σφοδρὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν. Ἐν τούτοις παρὰ τὰς ἐξαιρετικῶς δυσμενεῖς ταύτας περιστάσεις ἡ Σχολὴ εἰργάσθη ἐντατικῶς, φιλοδοξοῦσα νὰ ἐμφανίσῃ ἐργασίαν ἀνταξίαν τῶν ἡμερῶν καιρῶν. Κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα τρεῖς μὲν τῶν τελειοφοίτων, κατ' ἐντολὴν ὑπουργικὴν, ἐβάβησαν τὰς ἱεράς ἀκολουθίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἔθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Δεκελείας καὶ ἐκήρυξαν τὸν θεῖον λόγον, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου, ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ πολλοῦ πλήθους, ἕτεροι δὲ τρεῖς ἀπεστάλησαν εἰς τὴν δυτικὴν Ἡπειρὸν διὰ τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου. Πολλὴν ὠφέλειαν παρέσχον αἱ διοργανωθείσαι ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς μικραὶ ἐπὶ διαφόρων θεμάτων διαλέξεις τῶν μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως, πάντες δ' οἱ μαθηταὶ παρηκολούθησαν τὸ κατηχητικὸν κήρυγμα καὶ τὰς εἰδικὰς ἐκκλησιαστικὰς διαλέξεις τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ Κερκύρας.

Ἡ Σχολὴ μετέσχεν ἐνεργῶς τῶν ἐορτῶν ἐπὶ τῇ ἐνώσει τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος, λαβεῖν δὲ μέρος μετὰ τῶν ἄλλων τῆς πόλεως σχολείων εἰς τὰς γενομένας γυμναστικὰς ἐπιδείξεις, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀθλητικὰς παιδιάς. Ἀλλὰ καὶ ἡ ὅλη πνευματικὴ ἐπίδοσις τῶν μαθητῶν καὶ ὁ ἠθικὸς καταρτισμὸς τῶν διὰ τῆς ἐμπεδώσεως φρονήματος εὐσεβοῦς καὶ χαρακτήρος ὑγούς εἶνε ἰκανοποιητικὴ. Διὰ τὴν τοιαύτην ἐργασίαν συνεχάρη τὴν Σχολὴν ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἔθν. οἰκοτροφείου δι' ἐγγράφου

τῆς πρὸς τὸν Διευθυντὴν, ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ ὁ κ. Νομάρχης Κερκύρας ὡς καὶ ὁ κ. Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς.

Τὴν θῆν Ἰουλίου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς 31 τελειοφοίτους, ἐνώπιον πολλοῦ πλήθους. Ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐξέθετο τὰ τοῦ ἔργου αὐτῆς καὶ ἔδωκε τὰς προσηκούσας ἐπισημώσεις εἰς τοὺς διπλωματούχους. Ἐκ μερῶν τῶν ὑποῶν ἀντεφώνησαν δύο συγγενήσαστες μεγάλως τοὺς παρευστώτας.

—Πλήρης ἡμερῶν ἐτελεύτησεν κατ' αὐτὰς ἐν Μυτιλήνῃ ὁ πεφημισμένος ἐν τῇ νήσῳ φιλόανθρωπος καὶ ἐγνωσμένος ἐπὶ βαθείᾳ εὐσεβείᾳ καὶ χριστιανικότητι φρονήμασι Περικλῆς Δουκᾶς ἐπίλεκτος γόνος πατριαρχικῆς λευβιακῆς οἰκογενείας. Ὁ μεταστάς διὰ διαθήκης αὐτοῦ ἐγκατέστησε γενικὸν κληρονόμον τὸ ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου ἰδρυθὲν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς μητροπόλεως Μυτιλήνης, εἰς τὸ ὅποιον καταλείπει ἅπασαν ἀνεξαιρέτως τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον μεγάλην περιουσίαν του, ἐξ ἧς κληροδοτεῖ ποσὰ τινα καὶ κτήματα εἰς συγγενεῖς του. Εἰδικώτερον ἐξ αὐτῆς κληροδοτεῖ εἰς τὴν ἐν Μυτιλήνῃ θρησκευτικὴν Ἀδελφότητα «Εὐσεβεία» δοχ. 20.000 τὴν ἐν Μεσαίῳ Χάλικι κειμένην οἰκίαν του, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατοικεῖ ἤδη, μετὰ τῆς τοιχογυρισμένης περιοχῆς αὐτῆς καὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ τῷ βορειοδυτικῷ κοιτῶνι εὐρεθησομένων ἐπίπλων κληροδοτεῖ εἰς τὸν μητροπολιτικὸν Θρόνον Μυτιλήνης ἕνα μὲν ἀναπαλλοτρίωτος εἰς αἰῶνα καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς θερινὴ κατοικία τοῦ κατακαίρου Μητροπολίτου Μυτιλήνης ὅπως μνημονεῖ αὐτὸν εἰς τὰς προσευχὰς του ἐπ' ἰσῆς ὀρίζει ὅπως ἐκ τῶν χρημάτων τῶν ἀνηκούτων εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Μυτιλήνης, τῶν προσελθόντων ἐκ τῆς πωλίσσεως τοῦ «Πύργου τοῦ Δεσπότη» καὶ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος κατατεθειμένων ἤδη, διατεθῶσι Δρ. 200,000 ὅπως χρησιμεύσωσι ὡς πυρὴν διὰ τὴν ἀνέγερσιν νυκτερινῆς σχολῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν Βερναρδάκειον β βλίσθηκην καὶ τὴν αἰθουσαν θρησκευτικῶν κηρυγμάτων τῆς «Εὐσεβείας» καὶ λοιπῶν τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν ἐν λόγῳ χρημάτων τῶν ἐκ τῆς πωλίσσεως τοῦ «Πύργου τοῦ Δεσπότη» ὀρίζει ὅπως διατεθῆ πρὸς ἐπισκευὴν τῆς ὡς ἄνω εἰς τὸν μητροπολιτικὸν Θρόνον κληροδοτουμένης οἰκίας του καὶ πρὸς ἀγορὰν ἐπίπλων αὐτῆς. Εἰς τὸν ἐν Ἐπάνω Χάλικι ἐνοριακὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Πατέρων Δρ. 5,000. Εἰς τὸν ἐν Κάτω Χάλικι ἐνοριακὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Δρ. 5,000.

Ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης του διορίζει τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβον, καὶ τοὺς κ. κ. Νικόλαον Πετρόπουλον, Δημήτριον Π. Βαμβούρη καὶ Δουκάκην Ἀπ. Παραδέλην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης ἀναχωρῶν ἐκ Λονδίνου ἐξέφρασε πρὸς τὸν Σεβ. ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας δι' ἐπιστολῆς εὐχαριστίας θερμὰς διὰ τὴν ἐγκαρδίαν ὑποδοχὴν καὶ φιλοξενίαν, ἐδήλωσε δ' ὅτι ἀπεκρίθη τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ χάρις τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ ὁδηγῆι τὰς Ἐκκλησίας ἐγγύτερον πρὸς ἀλλήλας ἡμέρη τῆ ἡμέρα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Περὶ ἀρχόμενον τὸν παρελθόντα Μαῖον ἐτελεύτησεν ἐν Μόσχᾳ ὁ Πρωθιεράρχης τῆς λεγομένης «συνοδικῆς Ἐκκλησίας» μητροπολίτης Μόσχας Βενιαμίν, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου ἐξελέγη ἀμέσως ὁ μητροπολίτης Τούλας Βιτάλιος ὑπὸ τὸν τίτλον μητροπολίτου Μόσχας καὶ Τούλας.

—Τὸ σοβιετικὸν δικαστήριον κατεδίκασεν εἰς ὀκταετῆ ἐγκάθειρξιν δύο στρατιώτας τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ διότι ἐφωράθησαν διανέμοντες τὸ Ἐθαγγέλιον καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ βιβλία εἰς τοὺς στρατώνας.

—Ἐν τῇ γερμανικῇ ἀποικίᾳ τοῦ Βόλγα ἐνεφανίσθη ἀπὸ πινος μία νέα αἴρεσις τῶν «κλανήτων χριστιανῶν». Οἱ πλάνητες τῆς αἰρέσεως ταύτης οὐδέποτε παρὰμένουσι μονίμως εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἀλλὰ διαρκῶς μεταβαίνουν ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, ζῶντες ἐξ ἐλεημοσυνῶν ἢ προχείρου καὶ τυχαίας τινὸς ἐργασίας. Προσκαλοῦσι τὸν λαὸν εἰς μετάνοιαν προλέγοντες προσεχῆς τὸ τέλος τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας, ἣτις εἶνε τὸ βασίλειον τοῦ διαβόλου. Τὴν οἴρσιν καταδιώκει αὐστηρῶς ἡ πολιτικὴ ἐξουσία, ὁ δ' ἀρχηγὸς τῆς συλληφθεῖς ἐξωρίσθη ἄκριτος εἰς τὰς νήσους Σολοβκι. Παρὰ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ ὅμως ἡ κίνησις τῆς αἰρέσεως ἐπεκτείνεται ὁσημέραι, ἡ δὲ τοπικὴ πολιτικὴ ἐξουσία ἀποδεικνύεται ἀνίσχυρος γὰρ τὴν ἀντιστάσει.

—Νέος κατάλογος τῶν ἀπηγορευμένων ἐν Ρωσίᾳ βιβλίων περιλαμβάνει καὶ ἔργα τινὰ τῶν διασημῶν ῥώσων συγγραφέων Γκόγκολ καὶ Τουργκένιεφ, ὡς καὶ πάντα τὰ συγγράμματα τοῦ Σιέκσπηρ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διαρκῶς ποιοῦνται λόγον περὶ βασιλέων καὶ πριγκήπων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΑΤΙΝΙΚΗ

Ἡ ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ ἐκδοθεῖσα περὶ τοῦ πολυθουλήτην ζητήματος τῆς Μάλτας Λευκῆ Βίβλος διακηρύττει ὅτι ὁ κύριος αἴτιος πασῶν τῶν ἐν τῇ νήσῳ προκυψασῶν θρησκευτικῶν ἀνωμαλιῶν εἶνε ὁ πρῶτος

υπουργὸς τῆς κυβερνήσεως αὐτῆς λόρδος Στρίκλαν. Ἡ Λευκῆ Βίβλος διαταίνεται ὅτι αἱ σημεριναὶ ἐν τῇ νήσῳ ἀνωμαλίαι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀρθῶσιν ἐκ τῶσδε ἢ βρετανικῆ κυβερνήσεως συμμορφῶσαι τὰς ἀποφάσεις τοῦ πρῶτουπουργοῦ «ὅστις πάντοτε ἠγωνίζετο νὰ λαμβάνη στάσιν καλοῦ ὁπαδοῦ τῆς Ρωμαϊκῆ Ἐκκλησίας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ διακηρύντων ὅτι εἰς τοὺς αἰῶνας βρετὰ τῆς Ἁγίας Ἐδρας, ἐνῶ ταῦτοχρονως ἐξηκολούθει τὸ ἔργον τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τὰ ἐπισκόπων καὶ τοῦ κλήρου... Ὁ λόρδος Στρίκλαν εἶνε ὁ κύριος αἴτιος πασῶν τῶν ἐν τῇ νήσῳ θρησκευτικῶν δυσκολιῶν, οἱ ὁπαδοὶ τοῦ ἐκκληνηθῆσαι ὑπ' αὐτοῦ, ἡ πᾶσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ προξενηθεῖσα ταραχὴ εἶνε ἐπὶ τῆσδε τῶν συμφορῶν τῆς βρετανικῆς αὐτοκρατορίας». Τὸ Βατικανὸν ἠξίωσε παρὰ τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ λόρδου Στρίκλανδ ἐκ Μάλτας, οἱ δὲ «Times» τοῦ Λονδίνου, ἐπιδοκιμάζοντας τὴν στάσιν τῆς κυβερνήσεως διατηρησάσης αὐτὸν ἐν τῇ θέσει του, ἐπέμειναν μετ' ἀσυνήθους δριμύτητος τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Βατικανοῦ «Ἐπῆρξεν εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν ἀνάγωγον καὶ πραγματικῶς ἀνύποιστον ὅτι ξένον κράτος—διότι τοιοῦτο εἶνε σήμερον τὸ Βατικανόν—τόσον ψυχραίμα ἐξέφρασεν ἐν ἐγγράφῳ τὴν ἀπαίτησιν ἐπισήμως δημοσιεύθητι ὅτι ὁ λόρδος Στρίκλανδ πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῆ εἰρηρικῶς ἐκ τῶν πολιτικῶν τῆς Μάλτας πραγμάτων». Τοιαύτη γλῶσσα περὶ ἑνὸς πρῶτουπουργοῦ κυβερνήσεως ἐξαρτωμένης ἐκ τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀποτυγχάνει ἄφ' ἑαυτῆς τοῦ σκοποῦ τῆς».

—Κατὰ τὴν παρ' αὐτῶ ἀκρόασιν τοῦ Πρωτάνεω τοῦ ἐν Οὐάσιγκτον ῥωμαϊκοῦ Πανεπιστημίου Μοισινὸρ Ryan ὁ Πάπας ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν ἀμερικανῶν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ μπολσεβικισμοῦ «Ὁ λαὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν—εἶπε—δὲν ἀντιλαμβάνεται πόσον εὐθὺς διεδόθη ὁ μπολσεβικισμός», προσέθεσε δὲ ὅτι ὅταν πρὶν γίνῃ Ποντίφικος εὐρίσκειτο πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐν Λονδίνῳ, εἶχε καταπλαγῆ ἐκ τῆς ἐκεῖ τόσον σημαντικῆς διεισδύσεως αὐτοῦ. Ἡ Α. Α. ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τοῦ ἐν λόγῳ Πρωτάνεως «μη τι παρόμοιον συμβῆ καὶ ἐν τῇ χώρῳ σας», δεδομένου μάλιστα ὅτι τὸς, ὅτι, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Ryan, ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἀνέργων ἀνέρχεται σήμερον εἰς 2,000,000.

—Ἡ Α. Α. ὁ Πάπας ὀνόμασε πέντε νέους καρδινάλιους ἐν τελετῇ γενομένῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Ἐδλογιῶν ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, καὶ ἄλλων ἐξέχουσῶν προσωπικοτήτων ἐφοδισθεῖσιν δι' εἰδικῶν εἰσιτηρίων. Κατὰ τὴν τελετὴν

ταύτην ὁ Πάπας ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ἐν Ρώμῃ προσηλυτιστικῶν προσπαθειῶν τοῦ Προτεσταντισμοῦ, καθ' ὧν—εἶπε—πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ ἀντίδρασις διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνοριακῶν ἱερέων, καθ' ὅσον ἀπ' οὗ χρόνου τὰ ἰταλικά στρατεύματα ἤρπασαν τὴν Ρώμην ἀπὸ τῆς ἁγίας ἑδρας ἤρχισε νὰ ἐπεκτείνεται ὁλονὲν ἡ προτεσταντικὴ διάβρωσις καὶ κατάρτησις, οἱ δὲ πρόσφατοι ἰταλικοὶ νόμοι φαίνονται εὐνοοῦντες τὴν προτεσταντικὴν δράσιν ἀντιθέτως πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῶν ἐπισήμων συμβάσεων τοῦ Λατερανοῦ.

ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

Ἡ γενεαλογικὸς πληθυσμὸς τῶν κατοικούντων τὴν Παλαιστίνην Ἑβραίων συμπεσοῦται εἰς 170.000, ὧν οἱ 27.000 εἶνε ἐργάται, τούτων δὲ πάλιν οἱ ἡμίσεις ἀσχολοῦνται εἰς γεωργικὰς ἐργασίας.

Κατὰ τὴν 33ην ἐν Κλέβελανδ τῆς Ἀμερικῆς συνέλευσιν τῶν Σιωνιστῶν ἐξεδηλώθη μεγάλη ἀπογοήτεσις διὰ τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως τῆς Σιωνιστικῆς κινήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἐφ' ἧ καὶ παρηγορεῖ ἀπερασίοσθη ἡ ἀναδιοργάνωσις αὐτῆς δι' ἐκλογῆς νέου δεκαοκταμελοῦς διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἄλλου τεσσαρακονταμελοῦς ἐκτελεστικοῦ.

Ἡ εἰδησις περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἐν Oberammergau παραστάσεως τοῦ δράματος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου βόσκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἰερουσαλὴμ θὰ ἠδύνατο νὰ μιμηθῇ παρομοίως τινὰς παραστάσεις, ὧν ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναληφθῇ ὑπὸ τῶν παλαιστίνων Ἑβραίων. Λαμβανόμενου ὅτι ὄψιν ὅτι ἐκ τῶν οἰκούντων τὴν Παλαιστίνην μόνοι οἱ Ἰουδαῖοι ἴδρυσαν ἐν Παλαιστίνῃ θέατρον, εἰσηγήθησαν παλαιστίνην τέχνην καὶ ἐδημιούργησαν παλαιστίνον ἔθνος, θὰ ἦτο δυνατόν—λέγουσι—νὰ θεσμοθετηθῇ ἀνὰ τριετίαν, πενταετίαν ἢ δεκαετίαν μία ἐβδομαδιαία σειρὰ ἐξορτῶν, καθ' ἣν θὰ ἐγίνοντο καὶ παραστάσεις γενικωτέρου τινὸς ἀνδιαφέροντος τῇ συνδρομῇ τῶν συγγραφέων ὅλου τοῦ κόσμου. Ἴνα δὲ αἱ παραστάσεις αὗται καθίστανται ἀντιληπτὰ εἰς πάντας τοὺς πανταχόθεν μέλλοντας νὰ συρρέωσιν ἐπισκέπτας εἰ ὅποιοι ἀγνοοῦσι τὴν ἑβραϊκὴν, τὰ θέματα τῶν παραστάσεων θὰ ἦνε τοιαῦτα, ὥστε νὰ εἶνε πασίγνωστα, ὡς, φέρ' εἰπεῖν, τὸ τῆς ἐξόδου τῶν Ἑβραίων ἐκ τῆς Αἰγύπτου κ.τ.τ. Ὅτι δὲ ἡ ἑβραϊκὴ τῶν τοιούτων δραμάτων γλῶσσαι δὲν θὰ ἀπετέλει κώλυμα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των, δῆλον—λέγουσιν—ἐκ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ θειοῦ δράματος ἐν Oberammergau εἰς ἐν ἀλλόκοτον ἰδίωμα τῆς γερμανικῆς γλώσσης· τοῦτο οὐδαμῶς καλύει τοὺς

εὐρωπαίους νὰ συρρέωσιν εἰς τὴν εἰρημένην πολίχνην πρὸς παρακολούθησιν τοῦ θειοῦ δράματος.

Ἐκ μελέτης περὶ τοῦ συγχρόνου ἰουδαϊσμοῦ δημοσιευθείσης ἐν τῇ «Revue de Paris» ὑπὸ τοῦ ραββίνου κ. Μαιρ. Λιμπέρ πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ ἑβραῖοι κατανέμονται ἀνὰ τὸν κόσμον ὡς ἑξῆς: Ἀγγλία 295.000, Γαλλία 175.000, Γερμανία 615.000, Αὐστρία 300.000, Ἡνωμ. Πολιτεῖαι 3.500.000, Καναδάς 125.000, Ἀργεντινὴ 100.000, Βραζιλία 300.000, Νότ. Ἀφρική 60.000, Αὐστραλία 20.000, Ρωσία 2.525.000, Πολωνία 2.850.000, Ρουμανία 875.000, Τσεχοσλοβακία 360.000, Παλαιστίνη 150.000 Ἑλλάς 60.000. Δὲν ἀναφέρονται οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἰσραηλιταί. Κατὰ τὸν γράφοντα, ὁ ἰουδαϊσμὸς εἶνε θρησκεία καὶ ὄχι ἔθνος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ 1922 κρατήσαν ἔθος διὰ τῆς καθιερώσεως παιδικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς «Καλωσύνης» (Goodwill) καθ' ἕκαστον ἔτος τὰ παιδιά τοῦ λαβόντος τὴν πρωτοβουλίαν «Welsh League of Nations Union» διαβιβάζουσι διὰ τοῦ ἀσφράμιου ἑνα χαιρετισμὸν πρὸς τὰ παιδιά ὅλου τοῦ κόσμου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ πρώτου ἐν Χάγγῃ τῷ 1899 συγκροτηθέντος Συνεδρίου Εἰρήνης. Κατὰ τὴν 18 παρελθόντος μηνὸς τὸ κείμενον τοῦ παιδικοῦ χαιρετισμοῦ εἶχεν ὡς ἑξῆς: «Ἡμεῖς, οἱ μικροὶ καὶ αἱ μικραὶ τῆς Wales, ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ τὰς πεδιάδας μας, τὰ χωριά καὶ τὰς πόλεις μας, χαιρετώμεν μὲ χαρὰν ὅλα τὰ παιδιά κάθε χώρας ὑπὸ τὸν ἥλιον. Θέλετε, σεις, τὰ ἑκατομμύρια τῶν παιδιῶν, νὰ ἐνωθῆτε μαζί μας εἰς μίαν εὐγνωμοσύνην πρὸς ὅλους ὅσοι, εἴτε ἄνδρες, εἴτε γυναῖκες κάθε φυλῆς, ἀγωνίζονται τόσον σκληρῶς νὰ δημιουργήσουν ἕνα τελειότερον καὶ καλλίτερον κόσμον; Καὶ θέλετε τὸ καθ' ἕν ἀπὸ σᾶς νὰ ἐνωθῆτε μαζί μας μὲ τὴν σκέψιν, τὸν λόγον καὶ τὴν πράξιν ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ συνεργασθῶμεν διὰ νὰ ἐτοιμάσωμεν αὐτὸν τὸν καλλίτερον κόσμον; Τὸν δρόμον μᾶς τὸν δείχνει ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Ἐλάτε νὰ βοηθήσωμεν μὲ ὅλην τὴν δυνάμιν μας νὰ προχωρήσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλην προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῆς εὐδοκίας μετὰ τῶν ἀνθρώπων».

Ἐπ' ἐσχάτων ἐν Βοστονῇ συνεκροτήθη Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῆς Κοινωνικῆς Δράσεως, τῆς ὁποίας συμμετέσχον πολλοὶ κυρίως δικαστικοί. Ὑπὲρ πάντων τὰ θέματα τὴν συνέλευσιν ἐπησχόλησε τὸ ζήτημα τῆς δημοσιογραφικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐγκλημάτων, ἐπιδρώσεως τὰ μέγιστα ἐπὶ τῶν νέων ἀναγνωστῶν τῶν ἐφημερίδων. Πολλοὶ δικασταὶ ἀνέπτυξαν κατὰ τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς δικαστικῆς τῶν πράξεως διὰ διαφορῶν παραδειγμάτων βεβαιωθείσης πῶς ἡ ἐντυπωτικὴ ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ἐκμετάλλευσις διαφορῶν ἐγκλημάτων δημιουργεῖ πραγματικὸν ἐγκληματίας εἰς τὰς τάξεις τῶν νέων, πολλοὶ τῶν ὁποίων ὁμολόγησαν ἐπὶ δικαστηρίῳ ὅτι

έξωθήθησαν εις τὸ ἔγκλημα ἐκ τῶν περιγραφῶν τῶν ἐφημερίδων, ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ὁποίων ἐδιδάχθησαν τὸ τεχνικὸν μέρος τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθέντων κακουργημάτων.

—Φίλοι καὶ θαναμαστὰι τοῦ διασήμου ἄγγλου ἀρχαιολόγου Sir Flinders Petrie ἐφόρτασαν ἐπ' ἐσχάτων τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ δράσεως. Ὁ Petrie εἶνε ἀνεγνωρισμένος ὡς ὁ πατὴρ τῆς νεωτέρας ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης καὶ διάσημος αἰγυπτολόγος ἰδίως. Ἀπ' αὐτῆς σχεδὸν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ του σταδίου ἐπήνεγκεν ἀληθῆ ἐπανάστασιν εἰς τὰς γνώσεις τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἀρχαιότητα τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ δεξιότης του εἰς τὸ ἐξημενεῖν τὴν σημασίαν τῶν ὑπὸ τῶν λοιπῶν θεωρουμένων ὡς ἀσημάντων κρίνεται σχεδὸν ὑπερφυσικῇ. Πάντα σχεδὸν τὰ συγγράμματά του ἀποτελοῦσιν ἀνεκτιμήτους πηγὰς διὰ τοὺς ἱστορικούς.

—Περὶ λήγοντα τὸν παρελθόντα Ἰούνιον τρεῖς ἰθαγενεῖς ἄραβες ἐκ τῶν ἐννεργῶς ἀναμιχθέντων εἰς τὰς φονικὰς κατὰ τῶν ἑβραίων ἐπιθέσεις κατὰ τὰς γνωστὰς ταραχὰς τῆς Παλαιστίνης, ὑπέστησαν τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Ἀκρας. Πᾶσαι αἱ ἀπόπειραι πρὸς σωτηρίαν των, ὑποστηρικχθεῖσαι καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἀπέβησαν ἀκαρποὶ. Τούτου ἕνεκα πρὸς διαμαρτυρίαν ὁργανώθη ἀπεργία καθ' ἅπασαν τὴν Παλαιστίνην, ἐκλείσθησαν δὲ πάντα τὰ καταστήματα. Ἀστυνομικὰ ἀποσπάσματα διέτρεχον τὰ ἐμπορικὰ κέντρα τῆς Ἱερουσαλήμ, πάντες δ' οἱ ἄραβες μαθηταὶ τῶν κυβερνητικῶν καὶ τῶν μουσουλμανικῶν σχολῶν προέβησαν εἰς ἐπιδεικτικὰς διαμαρτυρίας παρὰ τὴν πύλιν τῆς Δαμασκοῦ ἕνθα ἦσαν συγκεντρωμέναι αἱ κυριώτεραι κυβερνητικαὶ δυνάμεις, αἵτινες προέβησαν εἰς τὸν διασκορπισμὸν των ἄνευ χρήσεως βίας. Τὰ ἀραβικὰ γραφεῖα καὶ πολλαὶ οἰκίαι ἀράβων εἶχον ἰψώσει μελανὰς σημαίας.

—Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἐξεδόθη ἐν Φλωρεντίᾳ ὑπὸ τῆς ἐκδοτικῆς ἐταιρείας «Fides et Amor»

ὁ τελευταῖος τόμος τῆς ἁγίας Γραφῆς κατὰ μὲν φρασιν ἐκ τῶν πρωτοτύπων κειμένων μετὰ σχολίου τοῦ Γιουάννι Luzzi, παλαιοῦ καθηγητοῦ τῆς ολομικῆς Σχολῆς Ρώμης καὶ νῦν πάστορος Ροσχιάνο. Τὸ ὅλον ἔργον ἀπετελέσθη ἐκ 12 τόμων ὁ πρῶτος ἀποτελεῖ εἰσαγωγὴν γενικὴν, ἐν ἧ ἔρονται πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς ἱστορίαν τῆς ἁγ. Γραφῆς, τὴν χειρόγραφον αὐτῶν παράδοσιν κλπ., ἐκάστου δὲ τόμου προηγούνται εἰς καὶ εἰσαγωγαὶ εἰς τὰ ἐν αὐτοῖς περιλαμβανόμενα ἀπογραφικὰ βιβλία.

—Τὸ βρετανικὸν ἐθνικὸν συμβούλιον τοῦ «Παγκοσμίου Συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν διεθνοῦς εἰρήνης διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν» ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἐν Cambridge διεθνή συνδιάσκεψιν τῆς νεολαίας ἵνα περικληθῇ ζωηρότερον τὸ ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης ἐνδιαφέρον τῆς νέας γενεᾶς καὶ νὰ ἐντυπωκαλῶς οἶα ἡ εἰρήνη εἶνε ἀδύνατον νὰ παγιωθῇ ἐν κόσμῳ ἐὰν αἱ Ἐκκλησίαι δὲν διακηρύξωσι κατὰ τὴν κατηγορηματικώτερον καὶ ἐπισημότερον τρόπον ὁ πόλεμος ὡς μέσον ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν μεθόδον τοῦ Χριστοῦ, κατ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας του. Συγχρόνως σχεδιάζονται ἀμοιβαῖαι ἀνταλλαγαὶ ἐπισκέψεων, κατὰ τὰς ἐσοτίους ἡμέρας μεταξὺ τῆς βρετανικῆς νεολαίας καὶ τῆς νεολαίας τῶν λαῶν τῆς Ἑγγύς Ἑυρώπης, μάλιστα δὲ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Ἡ σπουδαιότης τῆς ταύτης διεθνοῦς ἐπαφῆς τῆς νεολαίας ἐτονίσθη ἤδη καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντέρβουρου καὶ τοῦ Δακῆ τῆς Ὑόρκης.

—Συνεπέβη ἐπιτυχίαις δύο γυναικῶν δικηγόρων Ἱερουσαλήμ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι διάταγμα ἐπιτρέπον εἰς τὰς γυναῖκας τὸ δικηγεῖν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐνώπιον τῶν θρησκευτικῶν δικαστηρίων. Ἐπ' ἴσης προστίθεται ἡ λεπτομέρεια ὅτι δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς αὐτὰς τὸ δικηγορεῖν ἐν ὀρισμέναις ποινικαῖς δίκαις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ἡ Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία Δελφῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μικτὴ λιθοδομή (ἴτοι κοινὴ λιθοδομὴ μετ' ἀγκωναρίων, παραγκωνίων κ. λ. π.) ἕνα διαπέδου νοσῆ δι' ἀμμοκονίας μ' 275, ἴτοι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ σχετικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνδεικνυομένων ἐργασιῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ ἐν Ἀμφίσσῃ Μητροπολιτικῷ Μεγάρῳ τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ἐργολάβος ἐπαναληφθήσεται αὕτη ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τὴν 21 Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ.

Τὸ Ἅγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοζοβωτισσῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαστοῦ ἐνοικιάσεως τὰ ἐν Ἀμοργῷ, Ἴφ, Θήρα, Νάξῳ, καὶ Πάρῳ λιξιπροδασμα κτήματα τῆς Μονῆς τὴν 3 καὶ 10 Αὐγούστου ἐ. ε. ἐνώπιον τῶν κ. Εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μονῆς, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. Ἡ δημοπρασία θὰ ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ἐπιτεύξεως αἰετοῦ ἀποτελέσματος.

Τύποις «Φοίνικες» Ὁδὸς Σταδίου 44—Ἀθήναι

ἘΚΚΛΗΣΙΑ, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

<p>ΑΡΧΙΕΡΕΥΝΤΑΚΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου</p>	<p>ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ † ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ † ΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΘΕΟΔ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΕΠΙΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ</p>	<p>ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 80. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 80. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΔΡΧ. ΝΑΩΝ ΧΩΡΙΩΝ 80. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ</p>
---	--	---

Διεύθυνσις Συντάξεως: Μοσχονησίω 12α. — Διεύθ. Διαχειρίσεως καὶ Διευπεραιώσεως: Μέγ. Ἀρχιεπ. ὁδ. Φιλοθέης